

A nőes postaközi

Gyula Krudy:

RUDÝ POŠTOVNÍ VUZ

Prapremiera: Divadlo Komédie, Budapešť, 1968. Režie: Dezső Kapás,
Scénická výprava: Gábor Szinte, Kostýmy: Fanny Kemenesová, Choreo-
grafie: László Pethő.

Osoby: 22 mužů, 14 žen.

Estela, neteř stárnoucího Eduárda Alvincziho žije bezstarostně v zámku svého strýčka u Balatonu. Objevení Kázméra Rezedy, spisovatele a světáka však přeruší její klid. Estela se zamiluje do Kázméra, a protože z venkovské nudy chce do velkoměsta, uteče s ním do Budapešti. Tu potom vyjde najevo, že světácký život je plný lži, horší, než harmonická lež osamělého zámku. Lehkomyslný Kázmér zanedlouho opustí Estelu. Ona se dostane do jakéhosi pochybného "salonu", kde paní domu - "jediná počestná a pobožná dáma v Budapešti" - dává rozkazy mezi prostitutky a požitkářskými pány.

Tady ji najde Alvinczi, znovu přijme k sobě a odveze ji zpět do svého zámku. Ale zanedlouho se uvidí zas Kázmér Rezeda: chtěl by upřímně zdobýt Estelu zpět, ale ona mu už nevěří a Rezeda odejde. Alvinczi, ten zkřehlý do stolété konvence, ten vykrystalizovaně nevěřící aristokrata zvíťezí proti pravdu-hledajícímu, ale podle pravidel doby zlému Rezedovi. Smutné vítězství, smutná výhra. Na závěr hry Alvinczi sedí na své pohovce v buddhistickém lotus-sedění, a před jeho nohama ho Estela pomalu začíná napodobovat; přijme, že její život je nesmyslný, zbytečný a nevyřešitelný.